

Een vrouw die bijt, is een gevaarlijke meid

Blijspel in twee bedrijven

door

JAAP WILGENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN VROUW DIE BIJT, IS EEN GEVAARLIJKE MEID** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAAP WILGENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HELEEN, een vrouwtje met haar op haar tanden

KAREL, ja of neen verliefd op Heleen

Professor dokter SJENTIVIETS, een geheimzinnig mannetje

MATHILDE, een kunstzinnig meisje

AHMED BEN RAHMI, een oliesjeik

TONEEL:

Huiskamer met twee deuren.

EERSTE BEDRIJF

(Heleen komt binnen, wordt kwaad, roept woedend:)

HELEEN: Karel! Karel! Waar zit je?! Kárel!!

KAREL *(heel uit de verte)*: Jaahaa, ik kom eraan. Ik zit op de weecee. Dáár hoef je toch niet zo'n herrie om te schoppen?

HELEEN *(woedend, schreeuwend)*: Neee, geen herrie schoppen. Ik zoek al een kwartier naar je. Meneer heeft zeker het ochtendblad weer meegenomen, hèè?! Nou, kom je nog of moet ik je halen!!

(Het verstoord kijkende gezicht van dr. Sjentiviets verschijnt om de hoek van de deur)

SJENTIVIETS *(verontwaardigd)*: Mevrouw, ik vind het toch wel erg vervelend dat ik nu al wéér gestoord word. Alstublieft, vecht uw ruzies ergens anders uit. Zó kan ik toch niet wèrken!

HELEEN *(geschrokken, nu ineens poeslief)*: O, neemt u mij alstublieft niet kwalijk, meneer Sjentiviets. Ik wist echt niet dat u al thuis was. Het was gestrekt mijn bedoeling niet om u te vervelen. Mag ik misschien een lekker bakje koffie voor u maken?

SJENTIVIETS: Nee, dank u. Het enige waarmee u mij kunt bekoren is volstreckte rust en stilte. *(verdwijnt)*

HELEEN *(hem bewonderend nakijkend)*: Ooo, wat zegt ie dat ééénig! *(imiteert)* Het enige waarmee u mij bekoren kunt is gesterkte rust en stilte. *(weer boos, ingehouden)* Nou, waar blijft die slome nu toch, hè. *(Karel komt binnen, krant in de hand.)*

KAREL: Zo, stond je alweer met die melkfles aan te pappen? Dat wordt met de dag erger. Ik ben al twee uur thuis en ik heb nóg geen koffie gehad. Nee, want het enige waar jij tijd voor hebt is achter die slijmbal aanlopen. "Wilt u koffie, meneer Sjentiviets!" "Zal ik uw schoenen poetsen?" "Wat mag ik voor u inschenken, dokter?" En meneer loopt de halve dag in *mijn* pantoffels, leest *mijn* krant in *mijn* rookstoel. En alsof dat nog niet genoeg is mag ik ook nog zijn loopjongen zijn. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat kan ik rennen en vliegen...

HELEEN *(hem smalend in de rede vallend)*: ...Als je tenminste niet op de weecee zit!

KAREL: Dat is tegenwoordig de enige plaats in dit huis waar ik nog even rustig zitten kan. En dan nóg kan die halve gare het niet laten om aan de deur te rammelen, en met zijn kouwe-kak stem te mekkeren: "o, pardon, ik wist niet dat u ook moest". Alsof een gewone werkmán nooit hoeft!

HELEEN *(smalend)*: Ja natuurlijk wel! Tien keer per dag en elke keer een half uur lang zeker. Nou, ik ben trots op je, hoor! Grote vent!

Meneer Sjentiviets heeft in elk geval iets wat jij nooit zult krijgen...

KAREL: Jazeker, zitvlees!

HELEEN: Meneer Sjentiviets heeft verstand! En een hele goeie baan. Hij is één van de best betaalde mensen op het ministerie. Hij is een heel succesvolle man.

KAREL: In Artis zou hij nog meer succes hebben.

HELEEN: Zeg eens, wat denk jij eigenlijk wel?!

KAREL: Precies wat ik zeg.

HELEEN: Dan zal ik ook eens wat zeggen. Een paar weken geleden hebben we afgesproken dat je hier een kamer kon krijgen. Gratis, in ruil voor wat huishoudelijk werk en...

KAREL (*in de rede vallend*): Noem dat maar gratis!

HELEEN: Laat me uitpraten! Het enige wat jij hier te doen hebt is je werk. Verder heb ik je commentaar niet nodig. En als het je niet bevalt dan kun je oprassen!

KAREL (*enigszins geschrokken, vleiend*): Maar Heleentje, dát meen je toch niet? Gisteravond dacht je daar heel anders over.

HELEEN: Eén avond samen uit is voor mij nog steeds niet altijd samen thuis. Ik ben nu weer nuchter. En ik heb zó al zorgen genoeg aan mijn hoofd. Zorg jij maar liever dat die andere kamer weer verhuurd wordt inplaats van hier overal commentaar op te leveren!

KAREL: O, dat wou ik je de hele tijd al zeggen. Daar heb ik al iemand voor gevonden. Ze komt straks langs.

HELEEN (*verbaasd*): Al iemand voor gevonden?! Welja, meneer beslist even aan wie ik mijn kamers zal verhuren. Als het weer zo'n schreeuwlelijk is als die operazangeres waar je vorige keer mee kwam aanzetten, komt ze dit huis niet binnen! Dat geval had ons bijna de centen van meneer Sjentiviets gekost.

KAREL: Er is hier maar één schreeuwlelijk in huis en dat ben jij. Je was gewoon jaloers op haar omdat...

HELEEN (*valt woedend in de rede*): ...Als jij de hele dag als een jonge hond achter haar ochtendjas aanloopt...

KAREL (*gaat onverstoorbaar door*): ...Je was gewoon jaloers op haar omdat je zelf niet zingen kunt.

HELEEN (*fel*): Dát lieg je!

KAREL (*uitdagend*): Nou, zing dan eens. Wacht, dan ga ik eerst de burens waarschuwen, vóóordat die denken dat er een nieuwe oorlog uitgebroken is.

HELEEN (*woedend*): Houd je mond! Jij... jij... (*zoekt naar woorden*)

KAREL (*helpend*): Lolbroek?

HELEEN: Jij... gemene... smerige...

KAREL: Rokkenjager?

HELEEN (*valt uit*): Als je maar niet denkt dat ik weer de eerste de beste slet hier binnen laat!

KAREL (*sussend*): Bedaar nou een beetje. Anders komt je aanbidder voor de zesde keer vandaag naar beneden strompelen. Trouwens, Mathilde is helemaal geen zangeres. Ze schildert en ze schrijft gedichten.

HELEEN (*achterdochtig*): Zoouo! Heet ze Mathilde?! Je schijnt haar al goed te kennen, hè? Als je maar niet denkt dat je hier je gang kunt gaan met die kunstenmaakster. Verfvlekken op de vloer, onverzorgd uiterlijk, zedeloos, maanden achterstallige huur, en tot 12 uur in de morgen op bed liggen. Ik ken dat type! (*de bel gaat*)

KAREL (*paniekerig*): Daar is ze al, denk ik. Het enige wat ik van haar weet is, dat het een heel voornaam meisje met een schatrijke pa is. Doe dus geen domme dingen. Je hebt geld nodig!

HELEEN (*vinnig*): Dat hoef je mij niet te vertellen! (*nadrukkelijk en aanhoudend belgeluid*)

HELEEN: Doe de deur nou open, slome.

(Karel af, Heleen verschikt vlug iets aan haar haar. Trekt nog snel een kleedje recht. Kijkt inspecterend om zich heen. Pakt krant van Karel, legt hem weer neer, verstopt andere krant achter kussen van de stoel. Ondertussen op de gang vrolijk gepraat en gegiechel.)

HELEEN (*achterdochtig*): Waar blijven ze nou toch... (*loopt ook de gang op — even later komen Mathilde en Heleen pratend op*)

MATHILDE: O, het lijkt me hier een ééénig huis. Zo'n rustige sfeer. Ik geloof wel dat ik hier goed kan werken. En uw man heeft zoveel gevoel voor humor.

HELEEN (*verbaasd*): Mijn man? Gelukkig niet. Bewaar me. Hij is gewoon een kamerhuurder die voor me werkt. En verder niks, voorlopig niet tenminste. Ik weet niet wat hij u allemaal aan de wijs gebracht heeft. Veel verstandigs kan het nooit zijn!

MATHILDE (*enigszins verbouwereerd*): O, ik heb alleen maar met hem getelefoneerd over die advertentie, die u geplaatst had. Hij gaf een geweldig leuke beschrijving van het huis hier. (*vertelt lachend:*) We zijn momenteel met drie halve garen, zei hij.

HELEEN (*ontzet*): Wáááát?

MATHILDE (*nog steeds lachend*): ...Ja, en pas op voor de huisbazin, zei hij, want ze bijt...

HELEEN (*haar woede bedwingend*): Zei hij dat werkelijk?

MATHILDE: Ja, grappig hè? En de kamerdeur goed op slot doen, want die andere huurder is een seksmaniak...

HELEEN (*ingehouden woedend*): ...Ooh, die rotzak...!

MATHILDE: Als u hoorde hoe hij dat allemaal vertelde. Werkelijk

ééénig!

HELEEN (*grimmig*): Ja, dat kan ik me voorstellen! (*werpt een woedende blik op Karel, die juist vrolijk fluitend binnenkomt*)

KAREL: Zo, ik heb uw koffers alvast boven gebracht. Als u zich nu nog bedenkt moet u ze zelf maar weer naar beneden slepen.

MATHILDE (*vrolijk lachend*): Ja, dan heb ik geen keus.

HELEEN: We hebben nog niet over de huur gesproken!

MATHILDE: O, dat lijkt me geen probleem. De sfeer is hier goed en dat vind ik het belangrijkste.

HELEEN (*snel*): Ons tarief is 300 gulden per week, álles inclusief. Zou u daarmee akkoord kunnen gaan? (*kijkt dreigend naar Karel, die wil protesteren*)

MATHILDE (*enigszins ongelovig*): Twééhonderdvijftig gulden??... (*kijkt naar Karel die hardnekkig nee schudt*)

HELEEN (*meewarig, ingehouden dreigend*): Heb je alwéér pijn in je nek, Karel? Wat vervelend. (*betrapt, geschrokken stopt hij — dan weer tot Mathilde*) Meneer Sjentiviets, onze andere gast, betaalt 350 gulden en hij zegt zelf altijd: "met genoeg". Maar als u het niet betalen kunt...

MATHILDE (*aarzelend*): Nee, dat is het punt niet, hoor. (*besluitend*) Ik wil de kamer graag voor die prijs hebben.

HELEEN: Dat is dan geregeld. U zult er vast en zeker geen spijt van krijgen. Verder kunt u hier doen en laten wat u maar wilt, behalve zingen of lawaai maken. Vooral 's avonds niet.

MATHILDE (*geïnteresseerd*): O, hebt u nog kleine kinderen?

HELEEN (*verontwaardigd, heftig*): Kinderen? Ik? Gelukkig niet! Nee, geen herrieschoppers hier in huis!

KAREL: Nee, ziet u, we hebben nóg een gast, zoals ik al vertelde. Dat is een hele hoge piet van het ministerie van defensie. Die zit altijd tegen Heleen op te scheppen van zijn vreselijk geheime werkzaamheden. Als hij daarmee bezig is wil hij niet gestoord worden. Hij moet een heel geleerd man zijn. Doctor in het een of ander.

MATHILDE: Die werkzaamheden zijn toch niet gevaarlijk?

HELEEN (*met nadruk*): Meneer Sjentiviets heeft ons verboden over zijn werk te praten.

KAREL: Ja, dat klopt. Hij is bezig met geheime wapens of zoiets.

MATHILDE: Oh, wat eng!

KAREL: Hij krijgt hier vaak bezoek van mensen, die erg gewichtig en vreselijk geheimzinnig doen. Ik vind het maar een vreemde...

HELEEN (*valt hem luidsprekend in de rede*): Ja, de omgeving is hier werkelijk uniek. Geen lawaai van auto's, geen stank van fabrieken. U

zult het hier vast en zeker goed naar de zin hebben. *(terwijl ze spreekt komt de geleerde binnen)*

HELEEN: Ah, daar is de dokter. Ja, weet u, deze meneer heeft ook een kamer van ons gehuurd. Dat had ik u nog niet verteld, hè? Mag ik u voorstellen, dokter Sjentiviets... Mathilde... eh...?

MATHILDE *(vult aan)*: ...Bosch van Rosenthal. *(geven handen)*

SJENTIVIETS *(koel)*: Hoe maakt u het?

MATHILDE: Hoe maakt u het?

HELEEN: Weet u dokter, juffrouw Mathilde is kunstenares.

SJENTIVIETS *(neemt Mathilde onderzoekend op)*: Ah zo. Dat is charmant. En... wat doet u zoal aan de schone kunsten, als ik vragen mag?

MATHILDE *(onzeker)*: Ik schilder en ik schrijf ook wel gedichten. Dat probeer ik tenminste.

SJENTIVIETS: Zooo, dat is interessant. Mag ik misschien vragen waar u uw opleiding genoten hebt?

MATHILDE *(niet erg enthousiast)*: Ja, natuurlijk. Aan de kunstacademie van Brussel.

SJENTIVIETS: Zooo, in het buitenland, in Brussel. Dat is aardig. Daar ben ik namelijk erg goed bekend. Die eh... academie, staat die niet achter de Grote Markt?

MATHILDE *(aarzelt even)*: ...Eh, ja, dat hebt u goed.

SJENTIVIETS: Van Speykstraat, is het niet?

MATHILDE: Inderdaad.

SJENTIVIETS: Jaa, prachtige stad, dat Brussel. Ik vind het werkelijk bijzonder prettig u hier te ontmoeten. Zo kunnen we nog eens over de oude stad babbelen, nietwaar? Werkelijk aardig. Bij gelegenheid zal ik ook gaarne uw werk eens bewonderen. *(wendt zich tot Heleen)* En... mevrouw Grootsmond, is het mogelijk dat ik om stipt zeven uur soupeer?

HELEEN *(gedienstig)*: Maar natúúrlijk, dokter. Ik zal er voor zorgen.

SJENTIVIETS *(stijf)*: Dank u. *(kleine buiging naar Mathilde)* Wel, het was mij een genoegen. *(gaat af)*

HELEEN *(tot Mathilde)*: Dat is nu echt een heer, hè? Dat zie je tegelijk. Ik wou dat ze allemaal zo waren. *(kijkt vuil naar Karel)*

MATHILDE *(gereserveerd)*: Hij leek me wel een aardige man, ja. Wat toevallig dat hij goed in Brussel bekend is.

KAREL: Ik vond dat vragen van hem anders nogal op een verhoor lijken.

HELEEN: Wat een onzin! Meneer vertoont alleen maar zijn belangstelling. Jij kunt hem nu eenmaal niet luchten of zien. *(tot Mathilde)* Hij is wèrkelijk een innemende man.

MATHILDE: Och, ik geloof wel dat we met elkaar op zullen kunnen schieten. Kom, ik ga mijn koffers eens uitpakken. *(af)*

HELEEN *(boos)*: Nu weet je zo goed dat het werk van meneer Sjentiviets geheim is. En dan ga jij die juffrouw even alles vertellen. Ik vraag me af of hij niets gehoord heeft.

KAREL: Die gluiperd komt ook altijd zo stiekum binnen. Ik heb hem nog nooit goed vertrouwd. En juffrouw Mathilde vertrouwde ik op het eerste gezicht. Ze komt uit een adellijke familie. Haar vader is jonkheer. Met een dubbele naam, moet je nagaan. Bosch van Rosenthal. Als zulke mensen niet meer te vertrouwen zijn...

HELEEN *(nog woedend)*: ...En dan moet je tegen zó iemand die idiote nonsens op gaan hangen. Dat wij allemaal halve garen zijn, dat de dokter een seksmaniak is. Ja, zélfs dat je een hospita hebt die bijt! Wácht, ik zál je bijten! *(loopt dreigend in zijn richting)*

KAREL *(deinst paar stappen terug)*: Schreeuw niet zo. Straks krijgt je dokter een hartaanval en dan gaat hij schieten! Voorlopig heb ik ervoor gezorgd dat de kamer weer verhuurd is. En dat voor de schandalig hoge prijs van *f* 300,— in de week.

HELEEN: Ja, dat had je ook nog bijna in de war gestuurd.

KAREL: En dat terwijl die pias maar *f* 250,— betaalt.

HELEEN: Ik heb het je al meer gezegd: als het je hier niet bevalt, dan kun je je koffers pakken. Ze hóéft de kamer niet te nemen. Voor háár speelt geld geen rol, en voor óns wel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto